

Protest in een potpourri

THEATER Protest tegen heteronormativiteit, toxische mannelijkheid en witte superioriteit: in 'Studio Shehrazade' is het eenzelfde strijd.

**KLOPPEND HERT & ARSE-
NAAL/LAZARUS**
Studio Shehrazade

★★★★★

Haider Al Timimi en Gorges Ocloo houden niet zo van hokjes en grenzen. Op de melodie van 'Blurred lines' fotograferen beide theatermakers zichzelf in liefkozende posities. In dat sterke begin van hun stuk refereren ze aan de Studio Shehrazade in Beiroet, waar Libanezen van alle geaardheden zich sinds 1948 – discreet – konden laten fotograferen.

Die veilige haven trekken Al Timimi en Ocloo door, maar ze gooien de deuren van de kast open. Vrank en vrij tonen ze een bonte waaier aan queer uitingen: mensen die ruimte opeisen voor zichzelf, ongeacht hun kleur, gender, seksualiteit en de politieke situatie waarin ze leven. Geen taboe of discipline is de twee te veel. Ze re-enacten speeches van Amerikaanse homoactivisten en gaan tekeer tegen de *pinkwashing* van politieke partijen. Hun choreografie houdt het midden tussen een paringsdans en een marteling.

In de strafste scène spelen Ocloo en Al Timimi twee promiscue en panseksuele djinn-geesten. Daarin tonen ze slim dat mannenseks ook bestond in het vroegere Afrika en Midden-Oosten, vóór westerse missionarissen en koloniale hun monogame heteroseksuele moraal opdrongen en vóór IS-fanatici geblinddoekte homo's van gebouwen gooiden.

Studio Shehrazade is een erg associatieve compilatievoorstelling: radicaal, grappig, schurend. Maar vaak ook stuurloos: in hun enthousiasme snijden Ocloo en Al Timimi zoveel thema's aan dat ze alles op

een hoop dreigen te gooien. Homorechten, genderfluiditeit en *black lives matter* mogen een intersectionele strijd zijn, op hun podium wordt dat een potpourri.

FILIP TIELENS
